

Rozważania różańcowe ze św. Maksymilianem

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Intencja

Tajemnice chwalebne Różańca świętego. Módlmy się w intencji wynagrodzenia za obelgi i bluźnierstwa przeciwko Bożemu Macierzyństwu Maryi, które ranią Serce Maryi i obrażają Pana Jezusa.

Wierzę w Boga... Ojciec nasz...

Modlitwa o trzy cnoty Boskie

Módlmy się, aby nadprzyrodzona wiara zniweczyła wszelkie herezje, a szczególnie błędy masońskiej ideologii. *Zdrowaś Maryjo...*

Aby cnota nadziei umocniła serca w dążeniu do zaprowadzenia na całym świecie królestwa Serca Jezusowego. *Zdrowaś Maryjo...*

Aby Boża miłość oczyściła obyczaje i moralne życie każdego człowieka. *Zdrowaś Maryjo...*

Pierwsza tajemnica chwalebna: Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Dokonałeś, Panie Jezu, swego dzieła przez Ojca, który Cię wzbudził z martwych. Wierzymy w Twoje Zmartwychwstanie. Radujemy się, że i nam pozostawiłeś pewność zmartwychwstania. Znakiem tej pewności i zapowiedzią naszego zmartwychwstania jest Uczta Eucharystyczna. Dziękujemy Ci za Twój pokarm na życie wieczne i prosimy za wszystkich, których odkupiłeś, aby przez Ciebie doznali zmartwychwstania i życia.

Święty Maksymilian uczy nas: "Chrystus zmartwychwstał" – powtarzają podczas Wielkanocy tysiączne usta. "I my mamy zmartwychwstać" – głosi nam wielkanocna pieśń, ale nie tylko po śmierci, lecz co rok Kościół święty wzywa do tego wiernych, nakazując spowiedź wielkanocną.

Choćby kto miał nieszczęście duchowo umrzeć, choćby mu szatan mówił, że już nigdy z martwych nie powstanie, wystarczy szczerze zwrócić się do Pośredniczki łask wszelkich – Niepokalanej, by uzyskać nie tylko łaskę zmartwychwstania, ale także by osiągnąć wysoki, bardzo wysoki stopień świętości.

Im kto więcej do Niej się zbliży, ten tym obficie zaczerpnie z łask poznania i ofiarnego ukochania Boga, który z miłości ku nam poszedł aż na krzyż".

Druga tajemnica chwalebna: Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Panie Jezu, gdy odchodziłeś do Ojca, Twoi uczniowie patrzyli w niebo, ale zwiastunowie Boży odesłali ich na ziemię. „Czemu stoicie, patrząc w niebo?” Idźcie do pracy. Zadanie wasze to przepowiadać słowo Boże, sprawować Eucharystię. Uczniowie zeszli z góry i poszli do Wieczernika, gdzie – jak im poleciłeś – sprawowali Najświętszą Ofiarę Eucharystyczną. Twoje Wniebowstąpienie było tylko odejściem uwielbionego Ciała, ale zostawiłeś nam swoje Ciało Eucharystyczne. Dziękujemy Ci za to, Panie Jezu.

„Dzieci najdroższe, w ciężkościach, ciemnościach, słabościach, zniechęceniach pamiętajmy, że niebo... niebo się zbliża – zapewnia święty Maksymilian. – Co dzień o cały dzień bliżej. Więc odwagi.

Nie wierzę – wyznaje święty Maksymilian – że dusza ludzka umiera razem z ciałem, bo na cóż wtedy to nieprzeparte pragnienie szczęścia i to bez granic, nawet i w trwaniu? Nie wierzę, że znajdzie się pod słońcem człowiek, co by nie pragnął szczęścia i to możliwie największego, bez ograniczeń, czyli... Boga”.

Trzecia tajemnica chwalebna:

Zesłanie Ducha Świętego na Maryję i Apostołów

Panie Jezu, Twoi uczniowie trwali w Wieczerniku, gdzie ustanowiłeś Eucharystię. Modlili się wspólnie, czekając na Ducha Świętego, przez którego sprawujesz w Kościele wszystkie sakramenty. Po zesłaniu obiecanego przez Ciebie Ducha Pocieszyciela poszli na cały świat i przez Ofiarę Bezkrwawą ponieśli wszędzie Twoje Eucharystyczne Ciało. Dziękujemy Ci, Chryste, że w Kościele swoim posługujesz się Duchem, który jest Miłością, Ogniem, Mocą, że ożywasz swój Kościół Twoim Ciałem Eucharystycznym.

Święty Maksymilian uczy nas: „I odtąd Duch Święty nie ześle żadnej łaski, Ojciec przez Syna i Ducha nie spuści życia nadprzyrodzonego na duszę, jak tylko przez Pośredniczkę wszelkich łask – Niepokalaną, za Jej zezwoleniem, współdziałaniem. Wszystkie skarby otrzymuje Ona na własność i rozdziela, komu i w jakiej mierze sama chce”.

**Czwarta tajemnica chwalebna:
Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny**

Przez Nią, Panie Jezu Chryste, otrzymałeś Ciało Twoje. I my dzisiaj, patrząc na Ciebie w Eucharystii, pozdrawiamy Twoje prawdziwe Ciało, zrodzone z Maryi Dziewicy. *Verum Corpus natum de Maria Virgine*. W Twojej Matce widzimy wieczny owoc zjednoczenia z Twoim Ciałem – wzięcie Jej do nieba z ciałem i duszą. Wierzymy w zbawczą moc zjednoczenia z Tobą, z Twoim Ciałem. Dziękujemy Twej Matce za to, że była i jest Służebnicą Twojego Ciała. Z Niej wzięłeś Ciało, które stało się dla nas eucharystycznym Pokarmem.

„Czcząc Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny – przypomina święty Maksymilian – śpiewamy radośnie: «Wzięta jest Maryja do nieba, weselą się Aniołowie, wysławiając błogosławią Pana». Mimo woli usiłujemy w tym dniu odtworzyć w naszej wyobraźni to oczekiwane niebo, ale jednak, mimo wszelkich wysiłków, nie jesteśmy jeszcze zadowoleni. Musi tam być jakoś inaczej, niż to nam opowiadają, albo czytamy po książkach – mówimy sobie. I słusznie, rzeczywiście w niebie jest nie tylko «jakoś» inaczej, ale można powiedzieć całkiem inaczej, niż my to sobie możemy wyobrazić. Dokładnie zaś, jak to będzie w niebie, dowiemy się - już niedługo. Za sto lat na pewno nikt z nas nie będzie już chodził po tej ziemi. A cóż to jest lat sto wobec tego, co przeżyliśmy... Ale kto i tylu lat doczeka?... – więc niezadługo, byle się tylko dobrze, pod opieką Niepokalanej, przygotować”.

**Piąta tajemnica chwalebna:
Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi**

W ukoronowaniu Maryi widzimy, Panie Jezu, uwieńczenie drogi ku Tobie, który siedzisz po prawicy Ojca, ale i z Tobą, który żyjesz wśród nas w Eucharystii. Kiedyś tam w niebie spotkamy się z Tobą i z Twoją Matką. Spełni się wtedy Twoje pragnienie, by wszyscy Twoi przyjaciele byli uwieńczeni.

„Niepokalana jest Królową i nieba, i ziemi – przypomina święty Maksymilian. – W niebie wszyscy uznają władanie Jej miłości. A ta część pierwszych aniołów, która Jej królowania uznać nie chciała, utraciła też miejsce swoje w niebie. Jest też Królową i ziemi, jako Matka Boga samego. Ale pragnie – i ma prawo do tego – być dobrowolnie uznawaną przez każde serce, być kochaną jako Królowa każdego serca, by przez Nią to serce oczyszczało się coraz bardziej, niepokalane się stawało, do Jej Serca podobne i coraz bardziej godne zjednoczenia z Bogiem, Miłością Bożą, Najświętszym Jezusa Sercem”.

Na zakończenie Można odmówić Litanię Loretańską i modlitwę „Pod Twoją obronę...”